

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113228111
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113228111.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpený splnomocnenkyňou: Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s.r.o., Prievozská 4/B, Bratislava, IČO: 47 239 921, proti žalovanej: T. N., narodená XX. XX. XXXX, bytom R. R. XXX/XXB, W., zastúpená opatrovníčkou L. L. E., zamestnankyňou Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie 3503 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje platobný rozkaz tunajšieho súdu č.k. 13Ro/231/2013-24 zo dňa 27. 11. 2013.

II. Súd návrh zamieťa.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18. 10. 2013 sa žalobca voči žalovanej domáha zaplatenia sumy 3503 eur, úrok vo výške 18,90 % ročne zo sumy 436,77 eur od 16. 10. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 2977,86 eur od 16. 10. 2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Súd návrhu vyhovel v plnom rozsahu platobným rozkazom č. k.13Ro/231/2013-24 zo dňa 27. 11. 2013. Uznesením č. k. 8C19/2014-57 zo dňa247/2013-127 zo dňa 16. 9. 2014 súd ustanovil žalovanej opatrovníčku pre toto konanie na ochranu jej práv v konaní, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť miesto pobytu žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu najmä návrhom zo dňa 16. 10. 2013, Oznámením o poskytnutí úveru k CSOB Kreditnej karte zo dňa 15. 10. 2007, Obchodnými podmienkami žalobcu, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 21. 4. 2011, podaním žalobcu zo dňa 3. 9. 2014, vyjadrením opatrovníčky zo dňa 19. 9. 2014, s obsahom celého spisového, keď pojednával a vyhlásil rozhodnutie v neprítomnosti účastníkov konania, keď žalobca a opatrovníčka žalovanej súhlasili, aby sa pojednávalo bez ich osobnej účasti a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tak, že dňa 15. 10. 2007 vystavil žalobca na žiadosť žalovanej oznámenie o poskytnutí úveru ČSOB Kreditnej karte k žiadosti č. XXXXXXXXXR, ktorým došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere. Predmetom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky na čerpanie (úver) do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 1659,70 eur. Žalovaná bola oprávnená úver čerpať počnúc dňom 15. 10. 2007. Žalovaná sa zaviazala uhradiť dlžnú sumu najneskôr v deň splatnosti, t.j. 20. deň v mesiaci, najmenej vo výške minimálnej splátky 16,60 eur. Žalovaná nedodržala platobnú históriu, na ktorú sa zaviazala, v dôsledku čoho žalobca v súlade s ustanoveniami bodu 9.1 Všeobecných obchodných podmienok, určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 20. 4. 2011. Výška úroku ku dňu 16. 10. 2013 bola 18,90 % ročne. Žalovaná suma 3503 eur pozostáva zo sumy

istiny 2475,60 eur, úroku vo výške 502,26 eur vyčíslený ku dňu 15. 10. 2013, úroku z omeškania vo výške 525,14 eur vyčíslený ku dňu 15. 10. 2013. Žalobca bol oprávnený úročiť nesplatenú istinu sadzbou dohodnutého úroku vo výške 18,50 % ročne období od 16. 10. 2007 do 20. 1. 2010, vo výške 18,90 % ročne v období od 21. 1. 2010 do 15. 10. 2013.

Podľa ustanovenia § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1 O. s. p.). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Pre nemožnosť doručenia platobného rozkazu žalovanej súd zrušil vydaný platobný rozkaz.

Z oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXR zo dňa 15. 10. 2007 vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 50 000 Sk/1659,70 eur s čerpaním od 14. 10. 2007 a dňom splatnosti vždy do 20. v mesiaci,

Z oznámenia o zosplatení úveru zo dňa 21. 4. 2011 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanej splatnosť dlhu dňom 20. 4. 2011 a zároveň vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 1763,47 eur do dňa 2. 5. 2011.

Z bodu 9.1. Obchodných podmienok žalobcu vyplýva, že v prípade, že nastane skutočnosť, ktorá znamená či vyvolá podstatnú zmenu podmienok, za ktorých bola zmluva uzatvorená, a ktorá môže podľa posúdenia ČSOB ohroziť včasné a úplné splnenie záväzkov klienta najmä ak klient bude meškať so splatením akejkoľvek sumy voči ČSOB, prípadne inému subjektu, ktorý mu úver poskytol je ČSOB oprávnená kedykoľvek potom písm. e) oznámením odoslaným klientovi písomne vyhlásiť, že všetky jej pohľadávky z poskytnutého úveru sú splatné ku dňu uvedenému vo vyhlásení (oznámení).

Podľa ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa ustanovenia § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502, ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 503, ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal. Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, písm. b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úslých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady.

Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) aj napriek tomu, že žalobca uviedol v návrhu, že zmluva obsahuje všetky znaky a náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka. Nesporne právny vzťah, ktorý vznikol uzavretím zmluvy treba považovať za absolútny obchod, avšak právny režim sa spravuje predovšetkým Zákonom o ochrane spotrebiteľa, subsidiárne sa aplikuje Občiansky zákonník všade tam, kde je to pre občana - spotrebiteľa výhodnejšie. Táto zmluva bola uzatvorená za účinnosti zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalovaná ako fyzická osoba vystupuje v tomto právnom vzťahu ako spotrebiteľ a právny predchodca žalobcu vystupuje ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu, zmluva bola vyhotovená na formulári s obsahom a zmluvnými podmienkami vopred pripravenými vrátane úverových zmluvných podmienok bez možnosti žalovanej niť text a podmienky zmluvy, patrí táto úverová zmluva podľa obsahu nepochybne medzi spotrebiteľské zmluvy. Je to typová zmluva, v ktorej žalovaná spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah a podmienky zmluvy. Zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa mal za účel zosúladiť slovenské zmluvné práva s Európskym spotrebiteľským právom, hlavne s nepriamymi účinkami Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 15. 10. 2007 uzavreli zmluvu o úvere ku kreditnej karte, na základe ktorého sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 50 000 Sk (1659,70 eur) a žalovaná sa zaviazala úver splácať v splátkach 5 % z vyčerpanej sumy úveru, ku dňu vystavenia výpisu, minimálne vo výške 500 Sk/16,60 eur (podľa bodu 5.1. Obchodných podmienok), k 20. dňu v mesiaci. Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, jedná sa o spotrebiteľský vzťah, ktorý bol uzavretý medzi dodávateľom (žalobcom), ktorý ako je všeobecne známe a dostupné aj z údajov v obchodnom registri, konal v rámci predmetu svojej činnosti a žalovaným ako fyzickou osobou občanom, na svoje súkromné účely. Opak preukázaný nebol. S účinnosťou od 25. 11. 2004 zaviedla novela zákona o ochrane spotrebiteľa, do jeho úpravy ustanovenie § 23a, v zmysle ktorého sa za spotrebiteľské zmluvy považujú i zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, ktorých charakteristickým znakom

je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Vzhľadom na to, že účastníkom zmluvy o úvere môžu byť i spotrebiteľia v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, použijú sa v týchto prípadoch na tieto zmluvy i ustanovenia Obchodného zákonníka. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaná nezaplatila žalobcovi sumu 3503 eur, ktorá predstavuje istinu vo výške 2475,60 eur, úroky vo výške 502,26 eur vyčíslené ku dňu 15. 10. 2013, úroky z omeškania vo výške 525,14 eur vyčíslené ku dňu 15. 10. 2013. Súd má za to, že napriek tomu, že žalobcu ako „pána sporu“ zaťažuje dôkazné povinnosť ohľadom špecifikácie žalovanej sumy a skutkového odôvodnenia podanej žaloby, a to aj napriek výzve zo strany súdu na uvedené, žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom žalovanej sumy, keď nepreukázal, kedy konkrétne došlo zo strany žalovaného k čerpaniu konkrétnej sumy úveru, nepreukázal konkrétny spôsob vyčíslenia požadovaných úrokov. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti, že žalobca síce na výzvu súdu zaslal písomnosť, ktorá je označená ako špecifikácia nároku, ktorá podľa názoru súdu nespĺňa požiadavku na unesenie dôkazného bremena pokiaľ ide žalovanú sumu a to ani s poukazom na predloženú tabuľku na čl. 56. Z tabuľky súd zistil, že suma 2475,60 eur, ktorá podľa žalobcu je istinou v tomto konaní bola vyčíslená a pozostáva zo sumy 1755,36 eur (vyčíslená zo sumy 451,51 eur omeškanej istiny ku dňu 20. 3. 2011 a sumy 1303,85 eur splátky istiny ku dňu 20. 4. 2011 spolu vo výške 1755,36 eur ku dňu 20. 4. 2011) zo sumy 692,24 eur riadnych úrokov vyčíslených žalobcom (ku dňu 20. 10. 2012), ku ktorej žalobca pripočítal sumu 9 eur (súdu nie je zrejmý dôvod ani z tabuľky), pričom týmto výpočtom súd zistil sumu vo výške 2457,09 eur a súdu sa nepodarilo zistiť rozdiel vo výške 19 eur vyčíslenej ako rozdiel sumy 2475,60 eur a sumy 2456,60 eur. Zároveň súdu nie je zrejmý spôsob výpočtu sumy 451,51 eur a to s poukazom na obsah predloženej tabuľky.

Napriek tomu, že súd má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom žalovanej sumy 3503 eur konštatuje, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 15. 10. 2007 neobsahuje údaj o výške RPMN v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 281/2001 Z. z., čo spôsobuje, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pričom žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1659,70 eur a žalovaná zaplatila sumu 4066,90 eur, t. j. zaplatila väčšiu sumu ako jej poskytol žalobca. Preto si žalovaná voči žalobcovi splnila svoju povinnosť vyplývajúcu z § 457 Občianskeho zákonníka, keďže vrátila viac ako jej poskytol žalobca.

Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom. Právna úprava spotrebiteľských úverov daná zákonom č. 258/2001 Z. z. je špeciálnou úpravou zmluvy o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Z Obchodného zákonníka, ust. § 502 a 503 vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Z uvedeného dôvodu, by preto žalobca ako veriteľ mal právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do zániku zmluvy, kedy sa stal splatný celý dlh k 20. 4. 2011 a to v zmysle oznámenia o zosplatnení, ktoré žalobca súdu predložil. Po ukončení úverovej zmluvy t. j. od 21. 4. 2011 by mal žalobca právo len na úrok z omeškania. Avšak uvedené by platilo v prípade, ak by nedošlo o úver bezúročný. Súd považoval požiadavku žalobcu za zaplatenie úroku z dlžnej úrokovej istiny vo výške vo výške 502,26 eur za obdobie 10/2012 až 9/2013 za nedôvodný a taktiež je nedôvodný úrok vo výške 692,24 eur za obdobie 5/2011 až 9/2012. Zároveň súd zamietol návrh v časti úroku 18,90 % ročne zo sumy 436,77 eur od 16. 10. 2013 do zaplatenia, keď sa jedná o úrok potom ako zmluva zanikla a zároveň súdu nie je zrejmý spôsob vyčíslenia sumy 436,77 eur. Z uvedeného dôvodu by preto žalobca ako veriteľ právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do zániku zmluvy a nie aj za obdobie po skončení zmluvného vzťahu, tak ako sa toho domáha žalobca. Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka možno hovoriť o tom, že v prípade dôvodnosti návrhu by žalobcovi vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej ako dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, a nie je tu žalovaná podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Súd zamietol návrh v časti požadovaného úroku z omeškania 525,14 eur, ktorú žalobca zahrnul do žalovanej sumy 3503 eur, avšak súd mal za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom spôsobu vyčíslenia žalovanej sumy a teda aj úroku z omeškania 525,14 eur, súd považoval návrh v časti sumy 525,14 eur za nedôvodný a návrh v tejto sume zamietol. Pokiaľ ide o požiadavku na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2977,86 eur (ako rozdiel sumy 3503 eur a 525,14 eur) od 16. 10. 2013 do zaplatenia, súd aj v tejto časti považoval návrh za nedôvodný, nakoľko zamietol aj návrh v časti sumy 297,86 eur, ktorý považoval za nedôvodný v zmysle dôvodov uvedených vyššie. S dôvodu hospodárnosti sa súd v konaní ďalej nezaoberal dôvodnosťou dňa vzniku omeškania ani výškou úroku z omeškania. Na základe zisteného skutkového stavu a vyššie uvedených zákonných ustanovení rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vo veci celkom úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil, resp. zo spisového materiálu mu ani žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.